

AHİRETE HAZIRLIK

الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ
أَحْسَنُ عَمَلًا

Muhterem Mü'minler!

Her canlı gibi insan da sınırlı bir ömre sahiptir. Cenâb-ı Allâh'ın takdir etmiş olduğu ömür sona erdiğinde, her insan Allâh'tan aldığı emaneti teslim etmek zorunda kalır. Allâh'tan başka her şey fanidir.

“Her nefis mutlaka ölümü tadacaktır”[1] ayeti bu gerçeğin, kaçınılmaz olduğunu vurgulamaktadır.

Aziz Mü'minler,

İnsanı aldatan sonu gelmez emellerden ve ölçüsüz dünya sevgisinden kurtulmanın tek yolu; geçici hayatın sona ereceğini hatırdan çıkarmamaktır. Nitekim Peygamber Efendimiz, **"Ağız tadını bozan ölümü çok hatırlayınız"** [2] buyurmaktadır.

Hız. Ali (r.a); “İnsanlar uykudadırlar, öldüklerinde uyanırlar.”[3] buyuruyor. Bu yüzden, ebedi uykudan önce uyanmak, hesaba çekilmeden önce nefsi hesaba çekmek gerekir. Zira inanan kişi ölümün, âhiret yolculuğuna bir başlangıç olduğunu bilir ve ölüm sonrası için hazırlık yapar. Peygamber Efendimiz: **“Akıllı kimse bu dünyada kendini sorgulayan ve ölüm sonrası için çalışandır.”**[4] buyurur.

Ahiret için hazırlık yapmayı hidayet alameti sayan Peygamber Efendimiz, Abdullah b. Ömer'in omzundan tutarak onun şahsında bütün inananlara şöyle nasihat etmektedir:

“Dünyada sanki gurbette imiş gibi veyahut yolculukta bulunuyormuş gibi ol.”[5]

Değerli Müminler

Kur'an'ın tasvirine göre dünya hayatı bir **"oyun ve eğlence"**, bir **"süs ve öğünmedir"**, **"mal, evlât ve nüfuz yarışıdır"**. Netice itibarıyla o geçici bir faydalanış ve aldanış vesilesidir. Asıl hayat âhiret hayatıdır. Dünya hayatının biteceğini bilen, ebedî hayatın her şeyden önemli olduğuna inanan bir insanın ahiret hayatını kazanmak için hazırlık yapma ihtiyacı duymaması düşünülemez. Peygamber Efendimizin şu hadis-i şerifi, bu hususta çok dikkat çekicidir:

“Vefat eden kişiyi, ailesi, malı ve ameli olmak üzere üç şey uğurlar. Bunlardan ikisi geri döner, bir tanesi onunla kalır. Aile fertleri ve malı geri döner, ameli yanında kalır.” [6]

“Dünya âhiretin tarlasıdır” hadis-i şerifi de bu gerçeği çok güzel vurgulamaktadır. Sâlih insan olmak, bu fânî dünyada iyi amel işlemekle mümkündür. Çünkü âhiretin sermayesi, iyi ameldir.

Bizler dünyadan sonra sonsuz bir hayatın varlığına inanan insanlarız. İyi ya da kötü işlediğimiz her şeyin karşılığını âhiret yurdunda bulacağımıza inanırız. Nitekim Kur'an-ı Kerimde şöyle buyrulur: **“Kim zerre miktarı hayır yapmışsa onun karşılığını görür. Kim de zerre miktarı şer işlemişse onun karşılığını görür.”**(Zilzal 7.8)

Kısaca, Allah'tan başka bütün yaratılmışlar fanidir, hepsinin ömrünün bir sonu vardır. İnsan da bu gerçeğin dışında değildir. O sebeple, bir gün mutlaka bu hayata veda edeceğini bilen insan, ahiret hayatına hazırlıklı olmalı, ebedi hayatının sermayesini kazanacağı yer olan dünyada yaşadığı zaman dilimini çok iyi değerlendirmelidir.

[1] Al-i İmran 3/ 185; Enbiya, 21/ 35; Ankebut, 29/ 57.

[2] Tirmizi, Zühd 4. IV, 553.[3] Ebu'l-Hayr Muhammed b. Abdurrahman es-Sehâvî, el-Makâsîdül-Hasene fî Beyani Kesîrin mine'l-Ehâdîsi'l-Müştehere al'l-Elsine, Nûn Maddesi Rivayet Numarası: 1240

[4] Tirmizî, Kıyame 26, IV, 638.

[5] Tirmizî, Zühd, 25. IV, 567. İbn Mâce, Zühd, 3. III, 1378.

[6] Buhârî, Rikak 42 VII, 193; Müslim, Zühd 5, III, 2273; Tirmizî, Zühd 46, IV, 590.